IOSEPHUS FLAVIUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Seite 119v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

moriens cecidit. & elezarum suis compissu ponderib; intemit. Sic eu magnanimitē multos inimicorū dispdens uita puatus ē. Iudas autē hostiū fortitudinē cōtēplat. discessit adierosolimam & obsessionis necessaria pparabat. Antiochus autē partem expeditionis inbethsuram misit ut eam deuastaret. cū reliqua autē multitudinis uirtute ipse adierosolimā pfect. ē. Bethsuraq; ergo tritu fortitudine aduersariorū & sua uidentes necessaria defecisse: se ipsos accepta fide tradiderunt. Antiochus autē capiens ciuitatē omis ciues nudatos abiecit. & suos ibi custodes reliquit. Multo ū tempore templū obsidens inierosolimis sedebat. prinacitē intus repugnantib; ciuib. Hāq; singula cōtē eos statuerat rex machinamēta et illi contrario suā defensionē instrumēta bellica reqrebant. qb; & alimēta defecerunt fructib; porib; omib; consūptis. & tra illo anno ñ culta quia septim anni instabat. inq; sedm legalia instituta relinqbant uacuā tram. Multi ū obsessorum refugiebant ppt inopie necessitatē. Unde relicis intemplo pauculisimi. & his quidē qui intemplo obsidebant tales res accidebant. Lysias ū dux & rex antiochus qm phylipp apsida uenien nunciatis ē eis cōmendatū sibi pstūpsisse impū. & rem publicā antiochi s uelle defendere. pmittentes obsidionē. ire aduersū philippū decreuerunt. Qd consilium nequaquā manifestū ceis ducib facere uoluerī. Sd; uisit rex lysiā ducib; dicere diutina obsessionē nihil eis posse pficere. qndo & locū aduersariorū constaret ē munitum & s uictualiū necessitas inroget. & expediret pacē facere cū iudeis eosq; relinquere ppis ceremoniis. unde actem anobis phibiti existere uidentē aduersi. Hec dicēs de philippi tyrannide tacendū ē decreuit. ne exercitus sui dubia corda pcipet. Hec lysia dicente exercitu & ducib; sententia placuit. Ie mittens rex aduidā pacē pmisit obsessis. & patriis legib; eos uuere pollicet. Hi ū suscipientes uerba & confirmatis sacmentis & fide exierunt atemplo. Intrans ū antiochus & aspiciens munitū locū impudentē sacrāmēta transgressus ē. uisitq; omnē exercitū incircuitu stantē deponere muros usq; insolū. Post hec reuert ē ad antiochiā ducens oniam pncipe sacerdotum qui & menelaus dicebat. Iam lysias pstuasit regi menelaū occidere: si uellet iudeos ē pacatos dicens. hunc fuisse inuicū malorū qui fleri patrē suū cogere iudeos religionē patriā relinqre. Mittens q rex menelaū ad uerā syriē ciuitatē intfē eū p decimū annū pncipat sacerdocij ei. & ut ipse pncipatū obtineret. impulit iudeos tnsgredi leges. pnceps ū ordinatus ē p menelai interitū alcimū q & ioachim uocatus ē. Rex autē antiochus inueniens philippū iam rebs impantē debellabat eū. Quē sub sua faciens potestate occidit. Filī autē pncipis sacēdotum onis de quo pdiū adhuc puerulus defuncto pat relictus: uidens qd annuculū suū menelaū rex intfecisse. & pncipatū sacēdocij alcimo dedisse & ñ existenti degenere sacēdotū. s; lysia flexus ut tnsponeret honorē abea familia adaliā domū. fugit adptolomeū regē egypti. & honorē meruit abipso & uxore ei cleopatra: locūq; pecit inregione eliopolitana. ubi simile ierosolimoū edificaret templū. De his qdē tempore oportuno exponim. Iodē tempore fugiens demetrius seleuci filī aroma & puenien adtyrū imposuit sibi diadema. & colligens qsdā mercede conductos satellites ingressī ē aulā omib; eū uibenter suscipientib. Cōprehendentes ū & antiochum regē cū lysia uuientes pducunt adeū. Qui stati iubentē demetrio intempti s cū regnassē antiochus annis duob; sic iam & alibi demonstratū ē. Conuersi autē adeū multi iudeoū maligni et transfuge cū quib; & alcimī pncepsī sacēdotum accusabant uniuersā gentē & iudā & fis eius. dicentes qd omis amicos regis intfecissent. omisq; ei fautores pdidissent. se ipsos quoq; appa iactatos extorres patrio solo factos. & rogabant etiā mitti aliquē examicis ei qui certī defacinorib; iude renunciaret. Demetrius autē cōmotī misit bachidē amicū regis antiochi epiphanes cui omis mesopotamia credita erat. dans ei exercitū & pncipē sacerdotū alcimū cōmendans: pceptq; punire iudā & eos qui eū illo erant. Ingressus ū ab antiochia bachides puenit ierosolimā. direq; nuncios aduidā & fis ei de amicicia t pace loquens dolo uolens illū capere. Ille ū minime credidit. uidens eū tanta multitudine exercitus eū ad ē qsita adbellū & ñ adpacē uenisset. Sd; quidā expto adtendentes q bachides